

[Stensballe.]

Grad støtter den Stilling, som Konservative og Venstre indtog ved Vedtagelsen af det Lovforslag, som jeg omtalte før, og som nu ligger i Folketingets Udvalg. Dette er en Resolution, som man efter min Mening ikke helt kan se bort fra, og det har jeg ogsaa stærkt paapeget tidligere. Thi det var ikke mindre end 4 Amters Sogneraadsforeninger, der foreslog Resolutionen, og den blev vedtaget paa Delegeretmødet med 75 Stemmer mod 16. Jeg skal med den højttærede Formands Tilladelse gøre Rede for denne Resolution. Indenfor Sogneraadsforeningerne fandt man det paakrævet at henlede Regeringens og Rigsdagens Opmærksomhed paa, at saafremt de offentlige Bivejes hidtidige Tilstand skulde kunne opretholdes, vilde det være nødvendigt, at Sognekommunerne til Vejenes almindelige Vedligeholdelse fik Raadighed over en betydelig større Andel i Motorafgifterne end nu. Det udtales, at det for Sognekommunerne let vil vise sig umuligt igennem Skatteudskrivning at skaffe Dækning for den Del af Udgifterne til Vejenes Vedligeholdelse, som paahviler Kommunerne, og det udtales tillige, at de almindelige Vejarbejder i fremtrædende Grad bidrager til at imødegaa Arbejdsløsheden i Sognekommunerne. Derfor finder man det betænkeligt, at Kommunerne i en Tid som den nuværende gennem Lovene af 1930 og 1931 tvinges til at indstille eller i væsentlig Grad begrænse Vedligeholdelsesarbejdet. Der siges yderligere i Resolutionen, at Forhøjelsen af Kommunernes Andel i Afgiften maa ønskes tilvejebragt gennem en væsentlig Nedsættelse af den Anpart, der efter de gældende Regler finder Anvendelse til særlige Vejarbejder, og tillige udtales det, at den Omstændighed, at Iværksættelse af saadanne Vejarbejder medfører en procentvis Forhøjelse af vedkommende Kommunes Andel i Motorafgifterne, virker meget vilkaarligt og uheldigt. Derfor ønsker Delegeretmødet, at der snarest gennemføres Bestemmelser, som sikrer, at ydede Tilskud til særlige Vejarbejder ikke øver Indflydelse paa den vedkommende Kommune tilkommende Andel i Afgifterne, og efter Sogneraadsforeningernes Formening bør derfor Bestemmelsen om Tilskud til særlige Vejarbejder udskilles af Lovgivningen om Motorafgifter og disses Fordeling, saaledes at ekstraordinære Arbejder fremtidig administreres under en selvstændig Økonomi.

De Hovedtanker, der er nedlagt i denne Resolution, svarer jo ganske til Hovedtankerne i det Lovforslag, som Folke-

tinget endnu ikke har gjort færdigt. Det siges, at hvis der ikke gribes ind overfor særlige Vejarbejders Igangsættelse paa den Maade, som det sker igennem Loven, vil det komme til at gaa ud over Vejenes Vedligeholdelse, det vil med andre Ord sige, at der vil blive anvendt mindre i Arbejdsløn til Vedligeholdelse, og som jeg i sin Tid havde Lejlighed til at gøre opmærksom paa ved Behandlingen af det andet Lovforslag, er vi af den Opfattelse, at der netop i en god Vejvedligeholdelse ligger forholdsvis mere Arbejde end i store Nyarbejder, som mere end Vedligeholdelsen er Maskinarbejde, mekanisk Arbejde. Det, der drejer sig om, naar der er Tale om Beskæftigelse, er dog dette, at der gaar det størst mulige Beløb til Arbejdsløn for Arbejderne som Helhed; det kommer ikke blot an paa Pengebeløbenes Størrelse, uanset om adskilligt af Arbejdet udføres ved mekanisk Kraft.

Naa, det Forslag, som vi forelagde, modsatte Regeringen sig jo, og derfor er det heller ikke kommet videre i det andet høje Ting. Og nu fremsætter man altsaa dette Lovforslag her for ikke blot at skaffe Midler til de særlige Vejarbejder, der er bevilget, men for ogsaa at fremme en Forcering af de særlige Vejarbejder i det hele for Vejfondens Midler. Jeg gaar ud fra, at hvis dette vedtages, vil Ministeren for offentlige Arbejder paa ny foretage en Fordeling over adskillige Aar frem i Tiden, ligesom der nu er foretaget en Fordeling til 1936—37, og den Stilling, der, som Sogneraadsforeningerne paapegede, er indtraadt i Kommunerne netop ved de særlige Vejarbejders Sammenknytning med Motorafgifterne, vil blive yderligere forværret; Vedligeholdelsen af Vejene vil sikkert blive yderligere forsømt, og man vil altsaa efterhaanden faa daarligere Veje, medens man samtidig bygger nye Veje, som under de nuværende Forhold i høj Grad har Luksuspræg — mange af dem har i hvert Fald ikke i høj Grad Nødvendighedens Præg. Vi har fra vor Side, saa tydeligt som vi har kunnet, udtalt, at vi maa lægge den største Vægt paa, at allerede eksisterende Veje vedligeholdes saa godt som muligt, ikke mindst i de motorkørendes egen Interesse, og vi kan ikke gaa med til en yderligere Forcering af Nybygningsarbejdet. Vi kan ikke gøre det under Hensyn til Kommunernes vanskelige økonomiske Forhold, men vi tror overhovedet ikke, saaledes som jeg udtalte før, at der derigennem, maalt i Arbejdsenheder, skabes ret meget mere Arbejde, end vi kan skabe paa anden